

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 14CoCsp/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120441288
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Majerník
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120441288.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Majerníka a členov senátu JUDr. Viery Zoľákovej a JUDr. Andreja Radomského v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava-mestská časť Petržalka proti žalovanému: T. Š., W.. XX.XX.XXXX, F. T. V. XXX/XX, XXX XX V., o zaplatenie 4.271,98 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9Csp/28/2021-102 z 27.5.2021, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vracia mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

2. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania mal za ustálené, že zmluva o úvere nebola uzavretá na jednej listine ale prostredníctvom samotného návrhu a jeho prijatia. Z „Návrhu na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ z neurčeného dňa, urobeného žalovaným, vyplýva, že tento požadoval poskytnutie úveru okrem iného aj s výškou splátky - 115,39 eur, RPMN - 23,72 %, celkovou čiastkou na zaplatenie - 4.153,23 eur a poplatkom za poistenie k úveru - 5,70 eur. Z „Potvrdenia o uzatvorení zmluvy“ zo dňa 8.9.2017, vyhotoveného veriteľom - Slovenskou sporiteľňou, a.s., je zrejmé, táto akceptovala návrh žalovaného s výškou splátky - 115,18 eur, RPMN - 23,42 %, celkovou čiastkou na zaplatenie - 4.145,85 eur a poplatkom za poistenie k úveru - 5,69 eur.

3. Na takto zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení zmluva je uzatvorená v momente zhody (konsenzu) vôle zmluvných strán o obsahu zmluvy tým, že riadne a včasné prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobudlo účinnosť (§ 43c ods. 2 OZ), avšak v prejednávanej príhode sa zhoda vôle zmluvných strán nevzťahovala na celý obsah zmluvy, nakoľko návrh žalovaného bol právnym predchodcom žalobcu prijatý so zmenami, teda bolo ho nevyhnutné považovať za nový návrh so zmeneným obsahom. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že zmena navrhovaných údajov týkajúcich sa výšky splátky, RPMN a celkovej čiastky na zaplatenie, predstavuje zmenu podstatných náležitostí zmluvy, preto dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu uskutočnil nový návrh na uzavretie zmluvy. Keďže tento nový návrh nebol žalovaným prijatý, nedošlo k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/373/2017, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/11/2017 a sp.zn. 6Co/320/2015 z 28.3.2017. Vzhľadom na prijaté závery o neuzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, súd prvej inštancie uviedol, že poskytnutím peňažných prostriedkov zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému v mesiaci september 2017 došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného. Právny predchodca žalobcu mal k dispozícii všetky skutkové okolnosti o tom, že zmluva

nevnikli, teda k začatiu plynutia subjektívnej premlčacej lehoty došlo odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov a táto lehota uplynula v septembri 2020. Poukazujúc na to, že žaloba bola podaná až 25.11.2020, teda po uplynutí subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty, súd ju zamietol. Na podporu svojich argumentov súd poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 26Cdo/785/2011, sp.zn. 33Obo/1688/2005 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1Cdo/67/2011, sp.zn. 3Cdo/169/2017 a Ústavného súdu SR sp.zn. III.ÚS 258/03. Čo sa týka návrhu strán sporu na uzavretie súdneho zmluvy v znení, že žalovaný sa zaväzuje zaplatiť žalobcovi sumu 4.271,98 eur s prísľušenstvom, súd ho v uvedenom znení neschválil z dôvodu, že uvedený návrh je v časti týkajúcej sa prísľušenstva neurčitý a zároveň zmluvy v predmetnom znení odporuje ustanoveniu § 54a OZ, v zmysle ktorého nemožno premlčané práv zo spotrebiteľskej zmluvy vymáhať ani ho platne zabezpečiť.

4. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 251, § 255 a § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, pričom súd konštatoval, že žalobca bol v konaní neúspešný, preto nemá nárok na náhradu trov konania a úspešný žalovaný náhradu trov konania nepožadoval priznať a zo spisu mu žiadne trovy nevyplyvali, preto mu nárok na ich náhradu nepriznal.

5. Proti napadnutému rozsudku v celom jeho rozsahu podal žalobca odvolanie namietajúc nesprávny procesný postup, ktorým znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nesprávne právne posúdenie vecí a nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd na základe vykonaných dôkazov. Odvolateľ uviedol, že sa nestotožňuje s právnym posúdením súdu prvej inštancie, ktorý z dôvodu zanedbateľného rozdielu medzi návrhom zmluvy a potvrdením zmluvy, túto vyhodnotil ako neuzatvorenú. Uviedol, že v konaní nebolo sporným medzi stranami, že by právny predchodca žalobcu a žalovaný zmluvu o splátkovom úvere uzatvorili. Čo sa týka zmenených údajov nejednalo sa o zásadnú zmenu a dokonca bola vykonaná v prospech žalovaného, keďže výška splátky bola oproti pôvodnému návrhu znížená o sumu 0,21 eur, RPMN bola znížená o 0,30 %, celková čiastka na zaplatenie bola znížená o 7,38 eur a poplatok za poistenie úveru bol o 0,01 eur znížený. Z uvedeného vyplýva, že zmena obsahu návrhu bola výhodnejšia pre žalovaného. Žalobca poukázal na rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, v zmysle ktorých sa preferuje priorita výkladu o platnosti zmluvy pred jej neplatnosťou. Žalobca vyslovil, že mu nie je zrejmé, prečo súd odmietol ďalšie dokazovanie ohľadom uvedenej skutočnosti. Mal za to, že v sporovom konaní sa vykonávajú dôkazy iba ohľadom sporných skutkových tvrdení, pričom v prejednávanej veci nedošlo k spornému tvrdeniu ohľadom uzatvorenia zmluvy, nakoľko žalovaný uvedenú skutočnosť nerozporoval. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2CoCsp/23/2021 z 29.4.2021. Žalobca taktiež namietal, že ak súd prvej inštancie dospel k záveru o absencii písomnej formy zmluvy o úvere, nie je mu zrejmé ako sa vysporiadal s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého ak poskytnutý spotrebiteľský úver nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 predmetného zákona, považuje sa za bezúročný a bezpoplatkový. Uzatvorenie úverového vzťahu žalobca označil za nesporné, čomu svedčí aj skutočnosť, že strany sporu chceli na pojednávaní uzavrieť zmluvu. Ak však súd dospel k záveru o neuzatvorení zmluvy v písomnej forme, tak podľa názoru žalobcu mal vyhodnotiť predmetný úver za bezúročný a bezpoplatkový podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Vo vzťahu k premlčaniu žalobca uviedol, že v predmetnej veci je nesporné, že žalovaný námietku premlčania nevzniesol, ba práve naopak, na splnení dlhu sa chcel dohodnúť prostredníctvom súdneho zmluvy. Žalobca mal za to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je nedostatočné. Uviedol, že aj v prípade, ak by prijal právny záver súdu o neplatnosti zmluvy a aplikácií ustanovení o vydaní bezdôvodného obohatenia, nemožno bez námietky premlčania zo strany žalovaného ex offo zamietnuť žalobu s poukazom na ustanovenie § 54a OZ, nakoľko spotrebiteľská zmluva podľa názoru súdu nevznikla. V súvislosti s uvedeným žalobca uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, ak bez námietky premlčania zo strany žalovaného prihliadol na premlčanie ex offo. Žalobca považuje za preukázané, že napadnutý rozsudok súdu je okrem vady nesprávneho právneho posúdenia sporu prinajmenšom predčasný a absentuje v ňom riadne odôvodnenie a vysporiadanie sa s jednotlivými otázkami ohľadom aplikácie príslušných zákonov, čo zakladá vadu nepreskúmateľnosti. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe alebo ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), vzhľadom na včas podané odvolanie oprávnenou osobou (§ 359 v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), pričom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu možno vyhovieť.

8. Tak, ako je už uvedené vyššie, súd prvej inštancie z listín, ktoré sú obsahom spisu privodil záver, že úkony realizované stranami sporu (resp. predchodcom žalobcu a žalovaným) nedospeli k takému konsenzu, ktorý by znamenal v konečnom dôsledku uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Plnenie, ktoré banka poskytla žalovanému preto súd vyhodnotil právne ako plnenie bez právneho dôvodu, ktoré podlieha premlčaniu a pre uplynutie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby pri aplikácii ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka žalobnému návrhu nebolo možné vyhovieť.

9. Prvými zo zásadných skutkových i právnych otázok, ktoré bolo potrebné v konaní zodpovedať, bolo dať odpoveď na to, či kontraktný proces, ktorý medzi bankou a žalovaným prebehol, dospel ku konsenzu v tých náležitostiach zmluvy, ktoré vyžadujú príslušné ďalej uvedené ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, či táto zhoda prejavov vôle mala zákonom predpísanú formu a aké dôsledky s prípadne prejavenu zhodnou vôľou, nepojatou do žiadanej formy, zákon spája.

10. Z obsahu žalobného návrhu, ale i z návrhu na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere (č.l. 16 - 20 spisu) vyplýva, že úkony, ktoré mali smerovať k uzatvoreniu zmluvy boli realizované elektronickou formou - prostredníctvom služby „internetbanking“. Toto plynie i z príslušných ustanovení Všeobecných obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., účinných od 1.1.2015 (viď napr. ustanovenia vysvetľujúce pojem „Zmluva na diaľku“, úprava o konaní klienta v článku 2, bod 2.5., o preukazovaní totožnosti klienta identifikačným číslom a autentifikačným číslom, v článku 3, body 3.1, 3.2, 3.3 o prostriedkoch diaľkovej komunikácie, v spôsoboch a podmienkach uzatvorenia Zmluvy na diaľku pred jej uzatvorením, v článku 4, bod 4.1, 4.2 o náležitostiach v pokynoch klienta, o jeho možnosti zmeniť, či zrušiť pokyn a pod.).

11. V konaní nebolo sporným, že na návrh na uzatvorenie zmluvy, odoslaný banke žalovaným elektronicky, bola žalovanému daná odpoveď „potvrdenie o uzatvorení zmluvy“ z 8.9.2017 (viď č.l. 16 a nasl. spisu). Na „nezhodách“ v častiach zmluvných podmienok (uvedených v dôvodoch rozhodnutia) privodil súd prvej inštancie záver o tom, že zmluva nevznikla, a preto plnenie poskytnuté bankou spotrebiteľovi je plnením bez právneho dôvodu, u ktorého sa nárok na vrátenie premlčal.

12. Z obsahu zápisnice z pojednávania pred súdom prvej inštancie zo dňa 27.5.2021 (č.l. 99 a nasl. spisu a ani z prípadných iných procesných úkonov žalovaného) nevyplýva, že by žalovaný spotrebiteľ popieral skutočnosti, ktoré sa javia byť dôležitými pre vyhodnotenie priebehu celého kontraktného procesu vedúceho ku poskytnutiu úveru bankou. Z listinných dôkazov, ktoré sú zhromaždené v spise, súd prvej inštancie už na úvod nariadeného pojednávania vyjadril predbežný právny názor, podľa ktorého sa mu javil nárok premlčaný. Od tohto vyjadreného názoru neupustil ani po tom, čo žalovaný deklaroval ochotu uzavrieť zo žalobcom zmier a ani po tom, čo obe strany na otázku súdu neprejavili záujem na prečítaní celého obsahu listín, na ktoré súd v protokolácii priebehu pojednávania odkázal. Opakovane súd konštatoval nezhodu návrhu na uzavretie zmluvy s listinou o jeho prijatí. Zo zápisnice z pojednávania však neplynie, aby si súd po prejavenej vôli spotrebiteľa na uzavretie zmiern overoval aj cez jeho vyjadrenie ako a či ďalej pokračoval kontraktný proces, či po potvrdení banky nebol prípadnými prostriedkami diaľkovej komunikácie alebo inak dosiahnutý konsenzus aj na tých náležitostiach zmluvy, ktoré vyhodnotil súd prvej inštancie za nezhodné prejavy vôle. Takýto postup pritom umožňuje súdu i aplikácia ustanovenia § 295 CSP. Aj prípadný konsenzus v inej, než písomnej forme nie je spojený so záverom o neuzatvorení zmluvy, ale len so zákonom uvedeným následkom (viď ďalej napr. ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.).

13. Podľa § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

14. Podľa § 43c ods. 2 Občianskeho zákonníka včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

15. Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

16. Podľa § 40ods.1, 4,5 Obč. zák. ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Písomná forma je zachovaná, ak je právny úkon urobený telegraficky, ďalekopisom alebo elektronickými prostriedkami, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a určenie osoby, ktorá právny úkon urobila. Písomná forma je zachovaná vždy, ak právny úkon urobený elektronickými prostriedkami je podpísaný zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou. Na právne úkony uskutočnené elektronickými prostriedkami, podpísané zaručeným elektronickým podpisom alebo zaručenou elektronickou pečaťou a opatrené časovou pečiatkou sa osvedčenie pravosti podpisu nevyžaduje.

17. Podľa § 35 ods. 1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

18. Podľa § 35 ods. 3 Občianskeho zákonníka právne úkony vyjadrené inak než slovami sa vykladajú podľa toho, čo spôsob ich vyjadrenia obvykle znamená. Prítom sa prihliada na vôľu toho, kto právny úkon urobil, a chráni sa dobromyseľnosť toho, komu bol právny úkon určený.

19. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

22. Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

23. Podľa § 9 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),

- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

24. Z vyššie citovaného ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka plynie legálna definícia prijatia návrhu na uzatvorenie zmluvy. Za prijatie návrhu sa považuje včasné vyhlásenie alebo včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť súhlas s prijatím návrhu, teda od adresáta, ktorému bol návrh zmluvy zaslaný sa vyžaduje prejav vôle, z ktorého bude zrejmé, že návrh navrhovateľa prijíma. Všeobecne platí, že mlčanie či nečinnosť samy osebe sa nepovažujú za prijatie návrhu, okrem prípadu, ak tak ustanovuje zákon alebo zmluvné strany sa na tomto druhu (spôsobe) vzniku dohodli, prípadne, ak sa tak aj výslovne nedohodli je možné, že sa trvalou praxou stal daný spôsob vzniku zmlúv bežný. (pozri Števček, M., Dulak, A., Bajanková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, 2.vydanie s. 382)

25. V prejednávanej veci sa javí byť zatiaľ nesporným, že žalovaný zaslal elektronickými prostriedkami právnenému predchodcovi žalobcu návrh na uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere, v ktorom navrhoval, aby mu Slovenská sporiteľňa, a.s. podľa vyplneného formuláru obsahujúceho obsah zmluvy o splátkovom úvere, poskytla úver vo výške 3.000,- eur s úrokovou sadzbou 17,50 % ročne, ktorý mal dlžníkovi byť poskytnutý jednorazovo na uvedené číslo účtu a dlžník navrhoval, aby bol zaviazaný splatiť úver a zaplatiť úroky. Čo sa týka podmienok úveru navrhoval výšku splátky 115,39 eur, splatnú v 5.deň v kalendárnom mesiaci, s termínom splatnosti prvej splátky dňa 5.11.2017, so splatnosťou úrokov a poplatkov mesačne, s počtom splátok 36, konečnou splatnosťou po 36 mesiacoch od splatnosti prvej splátky, s rovnomerným splácaním, s RPMN vo výške 23,72 %, priemernou RPMN vo výške 13,74 %, celkovou čiastkou spojenou s úverom vo výške 4.153,23 eur a odplatom podľa Občianskeho zákonníka vo výške 19,78 % ročne a poplatkom za poistenie k úveru vo výške 5,70 eur. Z uvedeného teda jednoznačne vyplýva, že konanie žalovaného smerovalo k získaniu úveru od právneho predchodcu žalobcu vo výške 3.000,- eur.

26. Opäť sa žiada dať do pozornosti už vyššie uvedenú skutočnosť „o diaľkovej“ komunikácii s tým, že žalovaný si vybral formulár poskytovaný na príslušnej stránke bankou, a tento využil cez prostriedky tzv. internetbankingu.

27. V konaní nebolo stranami rozporované ani to, že právny predchodca žalobcu listom zo dňa 8.9.2017 adresovaným žalovanému potvrdil uzatvorenie úverovej zmluvy, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý splátkový úver č. 5135065461, s tým, že právny predchodca žalobcu sa zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.000,- eur s úrokovou sadzbou 17,50 % ročne, jednorazovo na číslo účtu uvedené žalovaný v návrhu na uzatvorenie zmluvy. Oproti údajom uvedeným v návrhu žalovaného na uzatvorenie zmluvy došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k zmene výšky splátky o 0,21 eur nižšiu ako bola v návrhu, k zmene RPMN o 0,30 % nižšej ako v návrhu a aj celkovú čiastku, ktorú sa dlžník zaviazal zaplatiť veriteľovi o 7,38 eur nižšiu ako v návrhu.

28. Z uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému potvrdenie o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde mu uviedol, že akceptuje jeho návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy s ním naformulovanými podmienkami, pričom však v nepatrnom rozsahu zmenil výšku splátky, RPMN a celkovú čiastku spojenú s úverom, ktorú mal dlžník zaplatiť veriteľovi, čo by na prvý pohľad mohlo znamenať realizáciu úkonu banky v prospech samotného dlžníka.

29. Z obsahu spisu zatiaľ nevyplýva, či nedošlo k ďalšiemu úkonu žalovaného po doručení predmetného potvrdenia o uzavretí zmluvy zo dňa 8.9.2017. Nepochybne však právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému sumu zodpovedajúcu výške „žiadaného úveru“ na účet, ktorý uviedol žalovaný v návrhu na uzatvorenie zmluvy. Z obsahu procesných úkonov strán realizovaných v tomto konaní zatiaľ nevyplýva, že by zo strany žalovaného boli realizované nejaké úkony, ktorými by bol potvrdil akceptáciu uvedeného úkonu banky, ale ani také, ktorými by dal najavo banke, že s týmto úkonom nesúhlasí, resp. má proti nemu námietky či výhrady. Ba práve naopak suma žiadaného úveru bola bankou poukázaná na účet žalovaného a javí sa, že tieto prostriedky žalovaný použil pre svoju potrebu a dokonca svoje záväzky na vrátenie úveru čiastočne plnil (čo napokon vyplýva zo samotnej výšky žalobou uplatnenej istiny). Z tohto bezprostredného konania žalovaného po doručení potvrdenia o uzatvorení zmluvy a poskytnutí úveru ale aj zo samotnej ochoty žalovaného uzavrieť zmier v súdnom konaní ale aj s prihliadnutím na okolnosti prípadu, keď samotný žalovaný podal takmer identický návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere veriteľovi, pričom zo strany veriteľa došlo iba k nepatrnej úprave obsahových náležitostí predmetnej zmluvy v prospech samotného dlžníka, sa javí byť vysoko pravdepodobným, že žalovaný mohol vyjadriť súhlas s podmienkami uvedenými v potvrdení o uzatvorení zmluvy zo dňa 8.9.2017. Nie je preto vylúčené, že došlo k zhode aj v tých náležitostiach, ktoré podľa súdu prvej inštancie sú odlišné. Zodpovedanie tejto otázky je však z produkovaného dokazovania zatiaľ nemožné, pretože tak ako je už uvedené vyššie, po vyslovenom predbežnom právnom posúdení vecí na úvod pojednávania, súd prvej inštancie sa už týmto skutočnosťami nevenoval. Tak ako bude uvedené ďalej, potvrdenie akceptácie bolo možné realizovať elektronickými prostriedkami (ktoré podľa § 40 ods. 4 Obč. zák. zodpovedajú náležitostiam písomnej formy), ale aj iným zákonom upraveným spôsobom nemajúcim náležitosti písomnej formy, ale ktoré nevedú k záveru o neuzavretí zmluvy ale k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Aplikácii citovaných ust. § 40 ods. 4 Obč. zák. vo vzťahu ku prostriedkom elektronickej komunikácie súd prvej inštancie vôbec (podľa dôvodov jeho rozhodnutia) nevenoval pozornosť a neaplikoval pritom ani interné normy banky upravujúce možnosti uzatvárať zmluvy touto formou. Nezistoval, ako tieto prostriedky žalovaný pre kontakt s bankou využíval nielen pri uzatvorení predmetnej zmluvy, ale i predtým.

30. Úloha všeobecného súdu pri hľadaní riešenia súdnej právnej veci a interpretácii relevantných právnych úkonov nespočíva vo „vyhľadávaní“ dôvodov neurčitosti predmetu zmluvy (prípadne iných dôvodov jeho neplatnosti), ale v poskytnutí súdnej ochrany účastníkom občianskeho súdneho konania. Táto má byť založená okrem iného aj na zohľadnení a plnej aplikácii všetkých zákonných kritérií platných pre výklad právnych úkonov a súčasnej preferencii výkladu v prospech platnosti, a nie neplatnosti právneho úkonu (nález Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014).

31. Za takéhoto stavu odvolací súd dospel k záveru, že sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP, a preto mu neostala iná možnosť len v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

32. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní pri rešpektovaní vyššie uvedených záverov odvolacieho súdu dať odpoveď na otázky priebehu celého kontraktačného procesu s využívaním možnosti písomnej formy právnych úkonov elektronicou formou (vyššie cit. ust. § 40 ods. 4 Obč. zák.), dať odpoveď na to, či nedošlo k uzavretiu zmluvy inou než písomnou formou a aké následky malo nedodržanie prípadnej písomnej formy.

33. V prípade absencie písomnej formy predmetnej zmluvy prichádza do úvahy aplikácia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré upravuje sankciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti v prípade, ak zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru nemá písomnú formu.

34. Pri alternatíve o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu žalovanému, niet právneho dôvodu na zamietnutie žaloby v celom rozsahu, pretože pri tomto úvere, by prichádzala do úvahy povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi titulom vrátenia poskytnutého úveru sumu vo výške 3.000,- eur v 36-ich mesačných splátkach so splatnosťou prvej splátky dňa 5.11.2017, teda aj prípadná alternatíva uhrádzať veriteľovi mesačné splátky vo výške 83,33 eur.

35. Čo sa týka aplikácie ustanovenia §54a Občianskeho zákonníka uvedené ustanovenie upravuje, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Z

uvedeného je teda zrejmé, že predmetné ustanovenie oslabuje právo veriteľa v hmotnoprávnej sfére a predstavuje tzv. nepravú preklúziu, teda určitý hybrid medzi klasickým premlčaním a preklúziou. V zmysle predmetného zákonného textu po kvalifikovanom uplynutí času podľa ustanovení o premlčaní bez potreby vznesenia námietky premlčania, resp. inej námietky súvisiacej s aplikáciou § 54a OZ, zaniká nárok veriteľa domáhať sa svojho premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy na súde, a to či už v základnom nachádzanom konaní alebo vo vykonávacom konaní, taktiež aj v konaní pred rozhodcovským súdom, ak by bol tento orgán oprávnený na rozhodovanie vo veci. Vzhľadom na uvedené nie je vylúčená aplikácia predmetného ustanovenia aj na prejednávany prípad, ak súd dospeje k záveru, že jednotlivé splátky úveru boli v čase podania žaloby premlčané.

36. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

37. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

38. Zo žaloby žalobcu je zrejmé, že tento ju podal na súde dňa 25.11.2020. Používajúc na vec ustanovenia § 103, prvá veta, v spojení s § 101 a § 54a Občianskeho zákonníka s poukazom na povinnosť žalovaného uhrádzať žalobcovi mesačné splátky vo výške 83,33 eur za účelom uhradenia poskytnutého úveru sa zatiaľ javí byť dôvodným (pri alternatíve, keď by súd dospel k záveru, že nebol kontraktčný proces zavŕšený konsensom strán týkajúcim sa obsahových náležitostí zmluvy v predpísanej forme), by bolo možné žalobcovi na základe ním podanej žaloby priznať splátky úveru, ktoré neboli v deň podania žaloby premlčané.

39. Podľa § 391 ods.2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

40. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách odvolacieho konania § 396 ods. 3 CSP.

41. Uvedené rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP a § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).